

הקורא למפרע פרק שני מגילה

כ.

עין משפט
נר מצוה

ל' א תושע"ע א"ח סימן
תרפ"ו ענין א'
ז' ב' מיי"פ"ה מהלכות
מילה הלכה ט' סג
ענין כח תושע"ע י"ד סי'
קכ"ב ענין א'
ל"ח ג' מיי"פ"ה מהלכות
מקואות הלכה ט' סג
ענין רמח:
ל"ז ד' מיי"פ"ה מהל'
פרה אדומה הלכה א'
סג ענין רלג:
מ' ה' מיי"פ"ו מהלכות
אקורי ציהא הלכה ט'
סג לאור קרא ענין רמג
טור י"ז ענין קמג:

רבינו חננאל

[illegible]

וְלֹא שׁוֹבְרִין וְלֹא מוֹזִין אֲמַר בְּיוֹם. קָשִׁיָּה לְהַתֵּן בְּמַסַּמֶּת פֶּרֶה
(פ"ב מִשְׁנֵה י"א) אֵין תּוֹבְלִין הַאֲזוּב בְּלִילָה וּמוֹזִין בַּיּוֹם אֲבָל
עֲלָמוֹ תּוֹבֵל בְּלִילָה וּמוֹזִין עָלָיו בַּיּוֹם וְהִכָּא אֲמַרְיִין לְדַרְכֵּי לְטַבּוֹל
בַּיּוֹם וּפְרָט דְּשִׁמִּי טְבִילוֹת הֵן אַחַת לִפְנֵי הַהִזָּאָה כְּדִי לְקַבֵּל הַהִזָּאָה

ואותה היא צלילה דתקן במסכת
ויצמות (דף מ:) ואחת לאחר ההזאה
והיינו היא דכתיבא בקרא והיא
צוממא והי נמי משמע פ"ב
דכריתות (דף קט.) לאיכא טבילה לפני
ההזאה דקאמרינן מה אבותיכם לא
נכנסו לבית אלה במילה וטבילה
והוצאת דמים והוצאת דמים נפקא

לְךָ מִזִּדְרוֹק אֶת הָדָם וּטְצִילָה נִפְקָא
לְךָ מִשּׁוֹם דְּגַמְיִי לְדִין הָזֶה בְּלֹא
טְצִילָה לַפְּנֵי דְרִי לִקְבֹּל הַהֲזָה
פְּרָה בְּמִקְוִם אֲחוּתָה הָזֶה
וְאִם כִּרְךָ טְצִילָה
וְגַם כִּרְךָ טְצִילָה לְאַחֲרֶיהָ
בְּסַפְרֵי קַמְנֵי שֶׁאִם הַקְּדִים
לְהִזָּה לֹא עָשָׂה וְלֹא כְּלוֹם
טְצִילָה שֶׁשׁ טְצִילָה לְאַחֵר הָזֶה
כִּדְכַדְמִשְׁמַע הָדָם וְאִחָת קוֹדֵם הָזֶה
כִּדְכַדְמִשְׁמַע בְּכִרְיֻתוֹת וְצִמָּה מִקְוִמוֹת
וְשִׁחְרִיר טְצִילָה לְחֵמֵי הָהֵאָה

וְיָמִיתָ קֶשֶׁת הַכֹּחַ בְּצוּלָה טְבִילָה מִיֵּי
אֵץ בְּצִיבָלָה דְּלִפְנֵי הַהֹאֵל כְּדִמְשַׁמֵּעַ
לְיִשְׁרָאֵל נִקְטָשׁ מִצִּיבּוֹן דְּרִישָׁא אִם כֵּן
הוּא אֲפִילוּ בְּצִיבָלָה כְּדִפְרִישִׁית וְאִי
מִיֵּירִי בְּצוּלָה שְׁלֹאחַר הַהֹאֵל מִנְּאִי
אִירָא מִשּׁוּם דְּלִיתָקֻשׁ לְהֹאֵל חִיטּוֹן
לִיָּה מִשּׁוּם דְּהוּא לֹאחַר הַהֹאֵל וְאִינֵה
אֵלֶּא בְּיוֹם וּלְמַעֲוֵי לִילָה שְׁלֹאחַר
דְּהוּא דְּלִיבֵי לִיל שְׁמִינִי אֵלֶּא אִינְטֶרֶךְ
לְדִקּוּן הַרְבֵּי שְׂבִיעִי פִּישִׁית דְּמוֹת
לְגִדּוֹל בְּרָגַל עִם פִּישִׁית דְּהוּא

[illegible]

ביום ר' יוסי חומר מן הממחה
ולמעשה לא יטבול פירוש אחר
ההפלה פתלת הממחה הדפית
יכול הוא לאומרה בלילה
ופשיטא דהיינו ציום שלאחר ההואה
לפי המה ההואה היאך מותר לטבול
בציום הכפורים אי משום הדבילה
אזנה מכל מקום
ההואה אצומה כדאמר פרק אלו דברים
והא תפרש שהיא מאתמול
טבילה צומנה ולא דחיא יום

מקטן חו' בשוגג חו' שעבר וזהו:
 דריש האי קרא לומר אפילו בשבת
 ש' הפשוטה יותר כריתים נגעים'
 ש' וממה וא"כ קשיא למה לי ב"ק'
 גרמא היא ו"ל דאי לאו אותו הוה
 ומה והקהל דלית בהו כרת ומנייהו
 נשים למול את בנייהו קמ"ל אותו
 ילול':
 ודעני מצי שנא שהזכיר בפני ע'מה
 וא' ציוס מכל שאר חייבי טבילות:
 ספירה

לעולם ר' יהודה. ואפי' לכתחילה מכשיר וממני' רבי יוסי היא ואפי' לא: והאי דתורם לכתחילה ר' יהודה: והאי דבראמ"ו: משמו של ר' אלעזר בן עזריה אמרה שצריך להשמיע והאי דבראמ"ו משמע לכתחילה אבל דיעבד יאז: והשפא דאסיה להני.

ללאשמוע'ען הא פלוגתא ד'ר' יהודה ו'ר' מ' אפי' סימא ר' יהודה. לאמר בבקש' יא דיעבד אין לכתחילה לא ומתני' נמי לכתחילה הוא דפסלה לעלמא דר' יהודה היא והך דזכרת אהמון נמי ר' יהודה היא ודקסי' יפוי דר' יהודה צריה דר' שמעון בן יוסי מני לא ר' יהודה ולא ר' יוסי

ר"מ היא דמכשר לכתחילה: מן המסירה. ר' יהודה שקרים לפניו הוא הממיר את הקטן ואין קל להדיא דראה ממנו שהי' רבים חולקין עליו: ומתנ"י ולא טובלין. משגיג שבידי גלול ולומא מתא חזן חוראריס משמחשיה בכניסת שבידי רחוי לטבול אע"ג דלילה תחילת יום היא הכא יום עשויין אכל משעבר היום מותר לטבול ויבגמר יליף ר' יוסה. וכן שומרה וכן נגד ר' יוסה. חפזא חזי שא דבתי להא

ותו באנשי נפשה הא מנא ליה אין
 וטובבין: עד הני החמה. שיא מספק
 ללה: ורזן ששזו כו'. דמעות
 השחר ימנא הוא אזל לפי שאין הכל
 צריך להמחין עד הני
 גבי' יו קנני. עד שמה
 החמה אדיו אקריי' שיה
 וקאמר שיהא של יום ציוס: ואיפש
 דמבי' ב'הי' ורזן צמיס
 לז חצה: ה'ג פשיטא מאי
 אומר יום ריזד יום ר'ה

שומרים יום כנגד יום. לאחר שכלו
השבעה ימי נדה נכנסין י"א יום
ההקדוין ימי זבה שאם תראה צהן
(א) ימים רצופין הרי היא זבה וטעונה
אספירת שבעה וקרבן ואם תראה יום
ואחד שבעה יום למחמת וטובלת.
ומקרא ילף לה בחרתה כהניס' ומימי
אלה בשמעתא בתרימא דמסכת נדה':
סיכוי. הך ראייה של זבה כראיה
לראשונה של זכר לזיווג לנצל קרי

[illegible]

דבתיב וביום השמיני ימוֹץ. קשיא דצפרק ר' אליעזר אומר ומצן שמונת ימים דריש ולא צלילה ומצינא הוּא חזק כחותיה עז והקשה ה"ר אפרים כיון דמילה אינה צלילה אם כן הוּא חזק כחותיה עז דקדושין (דף גט. וס) קרא דאותו לומר דאשה אינה חייבת למול לאמינא דהאי דנשים פטורות ממלות עשה שהומן גרמא היינו הדין מומעטיין נשים אבל מילה שיש בה כרת וזכרתו עליה שלש עשרה ללא אי נמי למילה שלא בזמנה וכמאן **מאי** שנא שומרת יום כנגד יום וכו'. אי ולא טובלין לעלי אכל אי איירי בצבצילת אצוב צריך לפרש הכי מאי שנא

(א) וְלֹא תִהְיֶה (ב) וּמִסֻּחָּהּ
 פִּי"צ, א) מְסֻחָּהּ (ג) וְ:
 אֶפְרָה (ד) וּמִסֻּחָּהּ פִּי"צ, א)
 סוֹף פִּי"צ, ג) לְעֵל, ד)
 וְהַזֵּה (ה) מִלְכָּתָהּ הַזֵּה
 פִּקֵּן (ו) (ז) וְדָף ע"ג.
 וְעֵינִי מוֹסֵף יִבְמוֹת ע"ג.
 דִּה"ה וְלֹא, ג) וּמִסֻּחָּהּ
 לֵד: וְעֵינִי מוֹסֵף שֶׁס דִּה"ה
 דְּבִכִּי וּבְמִי מוֹסֵף א, דִּה"ה
 וְעֵינִי מוֹסֵף וְזִמְמִי חֵק. דִּה"ה
 וְהַזֵּה, ג) יִבְמוֹת ע"ג,
 ג) וְעֵינִי יִבְמוֹת ע"ג:
 דִּה"ה אֵין מוֹסֵף קְדוּשִׁין כֵּט.
 דִּה"ה אֵין מוֹסֵף

זרה אור השלם

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ולא מובלין
וכי' וגם צד"י מביילה
לאחריה. ע"י חגיגה דף כג.
ע"א מוס' ד"ה עשאוהו:
בא"ד דא' לפני ההואה
היאך מותר לשבול
ביזה"ב. ע"י שנת דף קיא
ע"א מוס' ד"ה לא ס"ד:

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא מצי טבילה
משום דכתיב כל:
(ב) תוס' ד"ה ולא טובלין
וכו' הוצ' והוצ'ה וטמא מת
טובלין כדרכן ביום
הכפורים ר' יוסי אומר:

מוסף רש"י

ולשנותה ביום. זכר לנס
שהיו זועקין צימי צרתן יום
ולילה (לעיל ד.)

(א) ע"י נדה ע"ב. ובמשנה טבלה ביום שלאחריו כו' וז"ע.